

8. *Kieszeń Vincenta / EDUKACJA/ Krótkie opisy*

1. *Zatrzymane w czasie*

Celem warsztatu jest próba ukazania złożoności czasu, wprowadzenie pojęć dynamiki i statyczności oraz przedstawienie problemu utrwalania chwil na fotografii. Inspirując się zdjęciami o niejednoznacznej do odczytania treści, uczestnicy tworzą własną, dynamiczną wizję zdarzeń, które miałyby poprzedzić ich powstanie. Uczestnicy korzystają będą z: arkuszy papieru, brystolu, kolorowych kartek, nitki, włóczki, kawałków tkanin, rolek, pudełek, piasku, farb, pędzli, nożyczek...

Tomasz Jędrzejowski, Oliwia Stryjowska, Martyna Żegleń
Akademia Sztuk Pięknych w Poznaniu (Polska)

2. *Teatr lalek „Cytadela”*

„Stworzyłeś mnie i pozwoliłeś, abym podobnym był do Ciebie” – Pinokio.

Zgodnie z tym mottem będziemy tworzyć własne, osobiste lalki. Ukryci pod ich postaciami spotkamy się za kulisami i na scenie leśnego teatru.

Karolina Leszczyńska, Marta Pakowska, Katarzyna Trela
Akademia Sztuk Pięknych w Łodzi (Polska)

3. *Pomyśl, stwórz, wykonaj – ORIGAMI – zrób to z nami!*

Będziemy dyskutowali na temat edukacji, jej roli w życiu człowieka oraz na temat sztuki składania papieru, jaką jest origami – skąd się wywodzi, z czym się kojarzy i jak jest obecnie wykorzystywana. Uczestnikom zaprezentujemy 4 różne moduły, które będą punktem wyjścia do skonstruowania przez dzieci obiektów mających finalnie stworzyć wspólną całość. Powstały w wyniku pracy grupowej obiekt będzie kilkakrotnie przebudowywany i dokumentowany. Każdego dnia pod koniec pracy nad wspólnym obiektem i jego transformacjami, będziemy rozmawiać o tym, czego się nauczyliśmy podczas składania modułów oraz podsumujemy nasze działania z uwzględnieniem tego, jaką rolę pełni edukacja w naszym życiu.

Alicja Bielik, Joanna Kokot-Skrobek, Anna Socha
Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Głogowie (Polska)

4. *...i stała się przestrzeń*

(7-12 lat)

Dzieci dostają do dyspozycji kartony (wcześniej złożone), farby i inne akcesoria do malowania. Mają za zadanie stworzyć miniaturę miasta. Rozmowa o tym, czym jest miasto i jakie budynki je tworzą. Każde z dzieci wybiera jedną z usług/funkcji, które zna (np. fryzjer, szkoła, kościół, straż pożarna, biurowiec, plac zabaw), które ilustruje na trójwymiarowej powierzchni pudełka. Z namalowanych budynków wspólnie z dziećmi układamy miasto.

Zadanie rozwija wyobraźnię i przestrzenne myślenie. Dzieci uczą się rozróżniać funkcje miasta. Poznają miasto jako organizm różnorodnych usług/budynków/zadań.

(13-15 lat)

Ogólna rozmowa o formie w architekturze, prezentacja możliwości projektowych na wybranych przykładach (zdjęcia A4). Młodzież otrzymuje do dyspozycji około 200 kartonów o różnych wymiarach (część pochodzi z dnia poprzedniego, z pracy z dziećmi ze szkół podstawowych). Młodzież ma za zadanie zaprojektować dużą formę przestrzenną możliwą do zbudowania z dostępnych pudełek. Wybór najciekawszej propozycji. Rozwiązanie problemu konstrukcji. Wspólna budowa przestrzennej rzeźby.

Zadanie rozwija myślenie abstrakcyjne. Uczy rozwiązywania jednocześnie wielu problemów i pracy w grupie. Edukacja jako proces spontaniczny, uzależniony od współpracy z innymi osobami. Rozwija kreatywność młodzieży.

(16-18 lat)

Krótkie wprowadzenie w teorię rysunku (kompozycja, proporcja, światłocień, perspektywa, posługiwanie się narzędziem rysunkowym). Młodzież ma za zadanie narysować kompozycję z martwej natury (kompozycję z kartonów stworzoną przez młodzież gimnazjalną poprzedniego dnia). Temat może zostać dostosowany do danych umiejętności ucznia (powielenie, nakładanie, modyfikacja skali, poszukiwanie formy architektonicznej). Prace konsultowane są na bieżąco przez prowadzących. Proces twórczy kończy się wystawą prac, połączoną z dyskusją.

Młodzież zapoznaje się z podstawami rysunku. Zadanie pobudza wyobraźnię, rozwija abstrakcyjne myślenie. Młodzież poznaje zasady perspektywy oraz skali.

Jan Ciechanowski, Małgorzata Dudek, Sylwia Golińska
Politechnika Poznańska (Polska)

5. *Granice wolności*

Obszar wielkiego miasta. Tu, na niewielkiej przestrzeni skupia się wielu ludzi. Ludzi o odmiennym pochodzeniu, wieku, wyznawanych wartościach i kulturze osobistej, którzy mieszkają w bliskim sąsiedztwie. Nie znają się, nie interesują sobą nawzajem, uznają za wolnych, nieskrępowanych? Jest to świetną pożywką dla wszelkiego rodzaju konfliktów.

Warsztat ten ma pomóc uczestnikom wczuć się w role odmiennych grup mieszkających w najbliższym sąsiedztwie i nauczyć się żyć obok siebie. Poprzez odegranie sceny z jednego wieczoru w wielkomiejskim bloku, jego mieszkańcy zobaczą, jak ich czyny wpływają na życie innych. Uczestnicy spróbują znaleźć rozwiązanie konfliktowej sytuacji i nauczą się sąsiedzkiego *savoir-vivre*'u.

Konrad Karwowski, Marta Kotyńska, Ewelina Kowalska
Uniwersytet w Białymstoku (Polska)

6. *Nie da się nie lubić coli*

Jest coś, co otacza nas z każdej strony, w każdym miejscu, w każdej chwili, choć tego nie czujemy. Jest coś, czego nie widzimy gołym okiem, ale wiemy, że jest blisko. Jest coś, co jest obok nas, na nas, w nas, ale nie możemy tego dostrzec...

To może być piękne, ale i niebezpieczne. Może być inspirujące, ale i zabójcze.

My spróbujemy to namalować.

Stworzymy wystawę niewidzialnego.

Małgorzata Biela, Anna Fac-Biedziuk
Uniwersytet Jagielloński w Krakowie (Polska)

7. *Uczta*

Otaczają nas masy śmieci, a przecież wiele z nich można wykorzystać jako surowce wtórne. Wyobraźmy sobie, że istnieje stwór, który się nimi żywi. Chcemy zaprosić go na prawdziwą „uczta”. O pomoc w jej przygotowaniu prosimy dzieci. Ich zadanie polega na stworzeniu smakowitych dań dla takiego stworza, a do dyspozycji mają plastikowe butelki i opakowania, makulaturę, tekturowe pudełka i wszelkie rupiecie. Nasza kuchnia polowa będzie przypominać warsztat lub laboratorium, w którym testuje się np. z jakim sosem najlepiej podać gazetowe spaghetti. Uczestnicy mają pole do fantastycznych kulinarnych eksperymentów, a przy okazji uczą się, jak twórczo pracować z materiałami o różnych właściwościach oraz poszerzają swoją świadomość ekologiczną. Ciekawe, co zaserwują wybrednemu gościowi?

Małgorzata Buczkowska, Maria Durczyk, Agnieszka Paszkowska
Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie (Polska)

8. *KidZ body action painting*

Edukacja to nie tylko sztywne, schematyczne przekazywanie wiedzy, ale poznawanie, auto-edukacja. Do tego właśnie chcę namówić dzieci w warsztacie *KidZ body action painting*. Dzieci lubią szaleć, turlać się, biegać, brać wszystko do ręki, sprawdzać konsystencję różnych substancji opuszkami palców. Nie są to jedynie zwykłe odruchy przypisane człowiekowi w danym wieku, lecz

to niepowtarzalna droga do nauki, poznawania siebie i własnego otoczenia, a tym samym dobra zabawa. Tego na pewno nie zabraknie na moim warsztacie.

Justyna Jaworska, Anna Turowska, Maria Wituchowska
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu (Polska)

9. Skafander kosmiczny

Zrobimy razem kosmiczne hełmy, skafandry, specjalne buty i flagi. Hełm będzie zrobiony z drucianego korpusu pokrytego papierem lub złotkiem. Będzie ładnie błyszczał w słońcu. Pomogę dzieciom zrobić druciany korpus hełmu. Skafander zrobimy z pudła, które potem okleimy złotkiem lub po prostu pomalujemy. Możemy też zrobić jakby spódniczkę z papieru czy zlotka. W miejsce nóg możemy wstawić kolejne pudło lub tę spódniczkę. Buty obwiążemy sznurkiem, a na to przykleimy złotko. To proste. Następnie zrobimy flagi. Namalujemy na płótnie to, co nam przyjdzie do głowy. To, co namalujemy, zależy od dzieci. Mogą namalować polską flagę lub jakąś własną. Później przymocujemy płótno do drzewca zaostrego na jednym końcu, bo flagę będzie trzeba wetknąć w ziemię. Następnie przygotuję kilka nazw (Księżyc, Neptun, Pluton, Saturn, itp.), które pochowam. Dzieci będą szukały nazw. Kiedy jakieś dziecko znajdzie którąś z nazw, zatknie w tym miejscu flagę. Dzieci podzielimy na grupy w zależności od liczby uczestników.

Matej Klacik, Jakub Kwiek, Michał Zych
Uniwersytet w Ostrawie (Czechy) Pracownia Intermedia Art

10. LaborARTorium

Podczas warsztatu będziemy starali się odkryć, w jaki sposób edukacja w szkołach powinna się zmienić, jeżeli pierwszym celem nie będzie przygotowanie dzieci do funkcjonowania w życiu gospodarczym, lecz wychowywania do wolności i do swobodnego, indywidualnego, krytycznego i również humorystycznego patrzenia na rzeczywistości. Przez 3 dni będziemy wymyślać nową, inną szkołę, z zupełnie nowymi strukturami i przedmiotami. Może się zdarzyć, że pewne elementy będą przypominały dawną szkołę, gdyż okazały się jej trwałą wartością. Ale wszystko może być zakwestionowane przez uczniów! Zakładamy, że społeczeństwo jest konstrukcją rzeczywistości i dlatego można ją zmieniać i kształtować tak, jak rzeźbiarz modeluje glinę – po zapoznaniu się z właściwościami materiału.

Małgorzata Kurak, Hendrike Schoof
Uniwersytet Europejski Viadrina Frankfurt (Niemcy)

11. Obraz litery

Podczas warsztatu dzieci będą dokonywać twórczych odkryć, tworząc aplikacje z różnych materiałów. Będą rysować swoje własne, unikalne litery na arkuszach grubego papieru z zastosowaniem różnorodnych, niezwykłych technik. Otrzymamy w ten sposób kolorowe litery polskiego alfabetu, które będzie można wykorzystać, tworząc słowa, komunikaty i dialogi z pytaniami i odpowiedziami, a także organizując konkursy. Konkursy są przygotowywane przez naszą grupę tak, by połączyć funkcję edukacyjną z zabawą i rozrywką. Liczba liter będzie rosła z każdym nowym warsztatem, co urozmaici konkurs. Słowa i zdania zbudowane z nowych liter można rozmieścić w całym parku lub w mieście, tworząc środowisko pełne znaczeń. Przechodnie, odczytując parkowe instalacje, mogą w ten sposób wziąć udział w warsztacie. Instalacja może zaistnieć w parku, a w mieście mogłaby przekształcić się w przedstawienie teatralne.

Julia Abramova, Pavel Sokolov, Daria Zvyagintseva
Państwowy Uniwersytet w Kursku (Rosja)

12. Alfabet uczuć

Posługujemy się w życiu znakami, które są częścią komunikacji nieformalnej, ale nie należą do alfabetu. Na przykład emotikony (uśmieški) nie mają własnych oznaczeń w szybkiej komunikacji internetowej. Dodajemy je do wiadomości, ponieważ komputer nie zna emocji.

Każda grupa dzieci przygotowuje część znaków (lub liter), które uzupełnią alfabet jako oznaczenia różnych emocji lub uczuć, takich jak: szczęście, dobroć, miłość. Stworzymy także nowe znaki

interpunkcyjne, ponieważ „?” i „!” nie wystarczają. Powinna to być instalacja z jaskrawych i dużych znaków-liter. Następnie, używając szablonów, wypiszemy te znaki w *Księżę przyszłości* (główna wielostronicowa instalacja) – dodamy ją do naszego *Alfabetu uczuć*.

Anna Kulachek, Vassili Lookyanov, Valentina Udinseva
Wyższa Szkoła Grafiki i Designu w Moskwie (Rosja)

13. Etiudy zmysłów

Dziecko XXI wieku reaguje tylko na silne, bardzo intensywne bodźce – na nagły hałas, ostry zapach itp. Jednocześnie jest często niewrażliwe na zwyczajne przyjemności (takie jak szybkie tykanie zegara, szorstkość kory drzewa, aromat pokrojonego jabłka, zapach matki...). Poprzez atrakcyjne, oparte na zabawie etiudy na temat wyobrażeń zapachowych, dźwiękowych, dotykowych itd., związanych z kolorami (powstałych przez wolne skojarzenia w dziecięcej wyobraźni) znajdziemy przynajmniej początek ścieżki, która może doprowadzić dzieci ku bardziej wrażliwej percepcji otoczenia, środowiska, w którym żyją. Tę ścieżkę zmysłowej percepcji mogą pomóc dzieciom odnaleźć, a później na niej towarzyszyć, osoby najbardziej kompetentne: rodzice, nauczyciele, ale też studenci sztuk pięknych, biorący udział w warsztacie. Zadaniem dzieci jest zmysłowa percepcja przedmiotów, przyrody i człowieka oraz przypisanie im odpowiednich kolorów zgodnie z własnymi odczuciami, skojarzeniami i fantazją.

Władimíra Mikowa, Kristina Popjakowa
Uniwersytet w Koszycach (Słowacja)

14. Nasza galeria

Historia jest fascynująca. Wiedzę o niej czerpiemy z różnych pism, listów, dokumentów, ale wiele informacji znajdujemy też na obrazach z danego okresu. Celem projektu jest stworzenie naszej własnej galerii. Wykorzystując fragmenty poszczególnych obrazów i swoją fantazję stworzymy nasze własne dzieła. Dzieci mają okazję pogłębić swoją wiedzę w ciekawy sposób. Nauczą się odróżniać okresy historyczne w sztuce.

Weronika Plutowa, Klaudia Rabikowa, Anna Szabowa
Uniwersytet w Preszowie (Słowacja)

15. Malowanie tańca

Celem projektu jest nauczenie dzieci szybkiego malowania postaci osoby znajdującej się w ruchu za pomocą tylko jednego pociągnięcia pędzlem. Pomaga to uczniom przetworzyć swoją percepcję na poziomie formalnym oraz pozwala im bardzo szybko pojąć piękno linii, które utrwaliły się w ich pamięci. Na początku jeden uczestnik (lub kilkoro z nich) przybiera określoną pozę, a reszta prędko maluje, stopniowo nabierając wprawy. Powstają obrazy kolejnych ruchów, czyli chodu, podskoków, a wreszcie tańca. Tancerze przyspieszają i zostaje coraz mniej czasu do namysłu, a kształt linii, która powstaje w przeciągu sekund, musi być coraz bardziej precyzyjny. Nasza grupa udziela wyjaśnień i pomaga malować, uczy ruchów tańca i bierze udział w samym tańcu.

Anna Kuzminkaya, Olga Menshenina, Katerina Stremoukhova
Państwowa Akademia Projektowania i Sztuki w Charkowie (Ukraina)